

først bliver bortliciteret i Vinter, er det store Ting, hvis det kommer i Gang til Sommer, og det er højst sandsynligt, at det først kommer i Gang den følgende Sommer. Det, mit Spørgsmaal gik ud paa, var, om Ministeriet ikke snarest muligt kunde faa en Bevilling til Jordarbejderne. Her er en virkelig Mulighed for, at man kan fremskaffe Arbejde til Imødegaelse af Arbejdsløsheden i Vinter. Det er netop den Slags Arbejde, vi skal have; dertil kræves der ikke videre Materiel, kun nogle Trillebørene og nogle Skovle, og det er tillige saa heldigt, at Arbejderne kan køre med Toget baade til og fra denne Arbejdsplads, saa man ikke behøver at bygge Barakker eller andre primitive Boliger for dem. Jeg henstiller derfor endnu en Gang, om det ikke kunde tages under Overvejelse i det høje Finansudvalg og det høje Ministerium, at man paa denne Maade kunde bidrage til Afhjælpning af Arbejdsløsheden.

Paa mit Spørgsmaal om Færgetaksterne ved Esbjerg—Fanø Færgeri svarede den højtærede Minister, at det kunde ikke lade sig gøre at indføre billige Søndagstakster, og han henviste til, at vi havde gjort daarlige Erfaringer med de billige Søndagstog ved Statsbanerne. Det forekommer mig, at der ikke ligger nogen Indvending heri. Naar det gik saa daarligt med Søndagstogene, var det, fordi man kun havde et enkelt eller et Par enkelte Søndagstog paa de forskellige lokale Strækninger, og under saadanne Forhold kan de billige Søndagstog neppe komme til at svare sig, for det hænder meget ofte, at paa den Søndag, da dette Søndagstog kører, bliver det Regnvejrs, saa det altsaa ikke er Vejr til at tage i Skoven, men hvis der gik Søndagstog hver Søndag, vilde det sikkert kunne svare sig, og i hvert Fald kan jeg love den højtærede Minister, at Trafikken paa Færgeren Esbjerg—Fanø hver Søndag i Sommertiden vil blive saa stor, at en Nedsættelse af Taksterne er fuldt forsvarlig.

Den højtærede Landbrugsminister svarede velvilligt paa mit Spørgsmaal om, hvad der kunde gøres for at forbedre Forholdene for Fiskeriet. Det glæder mig, at ogsaa den højtærede Minister indrømmer, at Petroleumspriserne er vanvittig høje, som han sagde. Det forekommer mig da, at Staten, naar man tillader et privatkapitalistisk Selskab at holde disse vanvittig høje Priser, har en Forpligtelse til at imødegaa den Situation, og det er der saa meget mere Grund til, som man andre

Steder i høj Grad har imødegaaet en lignende Situation. I Norge gaar f. Eks. en stor Del af de Penge, som Skibsfarten maa betale til Staten i Anledning af de høje Fragter, til Nedsættelse af Prisen paa Petroleum og Brændsel i det hele taget. Det var ønskeligt, om man kunde komme ind paa lignende Nedsættelser her eller paa, at Staten førte Kontrol med Petroleumstrusten, som nu hæver Priserne til en vanvittig Højde.

Jeg ser i forskellige Blade, at man opfatter det som noget stort og godt, at det danske Fiskeri delvis foregaar fra Kanalhavnene fra de engelske og belgiske Havne. Det er sikkert noget, man ikke skal glæde sig over. I konservative Blade skrives, at det er glædeligt, at Fiskerne kommer hjem med de Penge, de har tjent derude, men vi ved jo alle sammen, at naar Pengene skal fordeles paa to Steder, der, hvor Manden arbejder, og der, hvor Familien bor, og navnlig naar Manden skal leve lang Tid i Udlandet, kommer der ikke saa forskrækkelig meget hjem. Det er altsaa ikke den heldigste Maade at arbejde paa. Det er for Tiden almindeligt, at danske Fiskekuttere sælges til Udlandet i meget stort Tal, baade saadanne Kuttere, som ejes af de enkelte Fiskere, og saadanne, som ejes af Selskaber. Derved gaar der i Virkeligheden dansk Driftskapital ud af Landet; og kommer der nu igen en gunstig Periode for Fiskeriet, har man ikke de Skibe, man skal bruge, men skal til at købe eller bygge dem i dyre Doime. Denne Udvikling er sikkert meget uheldig. Det forekommer mig ganske klart, hvad jeg ogsaa tror er indrømmet af Talere af alle politiske Partier, at Fiskeriet i Øjeblikket befinder sig i en Nødstilstand, og i en saadan Situation maa Staten træde hjælpende til; men det kan ikke nytte, at man bliver ved at sidde og overveje uden at komme til noget Resultat. Den højtærede Landbrugsminister har gentagne Gange svaret velvilligt paa mine Spørgsmaal angaaende Fiskeriet, men endnu er der intet sket, hverken i Retning af Forhandling med de tyske Importører og den tyske Regering eller i Retning af Ordning af Afsætningsforholdene paa anden Maade. Heller ikke med Hensyn til at skaffe billige Driftsmidler eller billig Petroleum er der gjort noget som helst. Jeg henstiller indstændigt til den højtærede Minister, at der for Alvor tages fat paa Løsningen af dette Spørgsmaal, der i Virkeligheden er et Livs-